

РЕШЕНИЕ

№ 42966

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5898** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр.с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Образувано е след като с Определение № 4577 от 02.05.2025 г. на Административен съд-Хасково по адм.дело № 842/2025 г., е изпратена по подсъдност на Административен съд-София град жалбата на М. А. С., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], против Решение № 2292/07.03.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на оспорващия е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, немотивирано, постановено в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Жалбоподателят се оплаква, че административният орган не е обсъдил посочените от него факти и причините, поради които изпитва страх да се завърне в С.. Навежда доводи за повърхностно провеждане на административната процедура. Позовава се на принципа за забрана за връщане. Отрича извода на административния орган за липса на предпоставките за предоставяне на статут. Счита, че бежанската му история сочи, че същият попада в хипотезата на чл.8 и чл.9, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Моли Съда да отмени оспореното решение и да укаже на административния орган да постанови решение, с което да му предостави бежански или хуманитарен статут. В с.з. жалбоподателят се явява лично, поддържа депозираната жалба и моли Съда да я уважи. Процесуалният му представител адв.П.-В., назначена по реда на Закона за правната помощ, представя писмени бележки с подробни съображения.

Ответникът – Председателят на ДАБ, чрез юк.Г. е представил писмен отговор, с който оспорва

жалба по подробно изложени съображения, а в с.з. чрез юк.К. също оспорва жалбата като неоснователна. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила вх.№ 4604/01.11.2024 г. по описа на РПЦ-Х., подадена от М. А. С., гражданин на С., [дата на раждане] в гр.Маасаран, обл.И., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ. Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта реф.№ BR109C2410310006 и му е генериран ЛНЧ: [ЕГН].

На 23.01.2025 г. с жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол рег.№ УП-35333. От интервюто се установява, че М. А. С. мотивира молбата си за международна закрила с войната в С., заради която няма сигурност, няма работа и няма пари. Областта му е под контрола на Т. А.. Напуснал е [населено място] преди 6 години заради бомбардировки и се е преместил със семейството си в бежанския лагер в [населено място]. Посочва, че в А. също имало ислямски групировки, които се бият. Сирийският гражданин е разказал, че е напуснал С. заради войната и липса на работа и сигурност. Напуснал е страната си на 31.10.2024 г., а семейството му остава там поради липсата на средства. По професия е бояджия и работи в строителството. В страната си не е бил задържан и арестуван от официалните власти, не е имал проблеми заради етническата си принадлежност и изповядваната от него религия. Не е членувал в секти, религиозни общности, политически партии. Декларира, че е нямал проблеми с официалните власти в страна си. Напуснал е страната си заради проблема с войната и поради материални проблеми. Преди 5 години при копаене на кладенец е пострадал с окото си. Подава молба за закрила в България, защото от братовчед си, който е в С., е разбрал, че тук може да работи. Иска да работи и да се лекува тук.

В заключителната част на протокола от проведеното интервю е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за него език, че разбира смисъла на написаното и не отправя възражения и допълнения по него. Интервюто е проведено в присъствието на преводач, което е удостоверено с положен от него подпис.

В хода на административното производство е получено становище от ДАНС, с което специализираният орган е посочил, че не възразява да бъде предоставена закрила в РБългария на лицето, в случай че отговаря на изискванията на ЗУБ.

В хода на административното производство е ползвана информацията от Справка вх.№ МД-02-60/29.01.2025 г. относно С. – общо положение в страната, актуална политическа и икономическа обстановка.

В Становище рег.№ УП-35333/04.03.2025 г. на мл.експерт в РПЦ-Х. е посочено, че предвид съвкупната преценка на доказателствата по преписката, кандидатът на отговаря на законовите изисквания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

При тази обстановка е постановено обжалваното решение, с което на молителя е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ поради липса на материалноправните основания за това. Председателят на ДАБ е приел, че

общата обстановка в С. не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. Административният орган е приел, че чужденецът не е бил подложен на преследване. Молителят не е осъждан, не е бил преследван от официалните власти в С., нито е заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С.. В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. Анализът на фактите и изявленията на чужденеца по време на проведеното интервю налага извода, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за "мигрант". Административният орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като молителят не е бил принуден да напусне С. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Прието е, че спрямо молителя не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Обсъдена е подробно представената официална справка за страна по произход на молителя. Административният орган е направил заключение, че посочените лични мотиви на молителя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е приел, че по отношение чл.9, ал.8 ЗУБ, където се произнася в условията на оперативна самостоятелност, посочените от чужденеца лични мотиви за желанието му да получи статут не се оценяват като хуманитарни с оглед предоставянето на хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства: от ответника – справка вх.№ МД-02-528/31.09.2025 г. и справка вх.№ МД-02-572/20.10.2025 г. относно актуалното положение в С..

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че е избягал от С., защото са бомбардирани неговия град в провинция И.. Заявява, че в С. управлява Ислямска държава, а той е против тях, както и че в С. няма училища, храна и работа. Има джихадисти, които крадат и хората се оплакват от бедност и мизерия. Разказва, че е напуснал С. в края на 2023 г., като е минал транзит през Турция и оттогава е в България. Има трудов договор и работи в строителството. Братовчед му е тук и има бежански статут, работи като фризьор и му е разказал, че в България е добре. Има сестра в Германия, но не поддържа връзка с нея. Веднага след пристигането в Х. е подал молба за закрила.

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 26.03.2025 г., жалбата е подадена на 01.04.2025 г., видно от поставения върху същата рег.№ УП-35333, поради което същата е процесуално допустима.

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Председателя на ДАБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Производството е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е лично интервю с молителя в присъствието на преводач. По време на интервюто на чужденеца е предоставена възможност да изложи

съображенията си относно неговата молба за предоставяне на международна закрила пред лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Осигурени са всички условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин. Интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсеция закрила, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто, избран е преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетен език от кандидата, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведеното интервю. Оспорващият е подписал протокола, като текстът е бил преведен на разбираем за него език, отново с помощта на преводач от арабски език.

Производството е приключило без забавяне, изготвено е становище от страна на интервюиращия орган съобразно преценка на събраните по преписката доказателства, с което е предложено на оспорващия да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Относно статута на бежанец:

Молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец не доказва, че той има основание да се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната си по произход. Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец се предоставя на лице, което основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл.8, ал.4 от закона преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. В настоящия случай от проведеното интервю се установява, че той не е имал проблеми с официалните власти в страната по произход, не е бил арестуван, не е осъждан, не е членувал в политическа партия, не се интересува от политика, не е имал конкретни проблеми заради изповядваната от него религия, върху него и негови близки и роднини не е оказвано насилие от официалните власти в С.. Бомбардировките са присъщ на водените военни действия по време на гражданската война. Причините за напускане на страната по произход обаче са от личен характер и не представляват преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ, поради което и не са основание за предоставяне статут на бежанец.

От събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл.8 ЗУБ.

Съдът намира, че събраните в съдебното производство доказателства, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат на извод, че жалбоподателят е

"мигрант" (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл.8, ал.1 ЗУБ.

Между разказите на М. А. С. се наблюдават няколко несъответствия - в интервюто пред адм. орган той твърди, че е напуснал страната си на 31.10.2024 г., докато в с.з. заяви, че е напуснал С. в края на 2023 г. При това положение не е ясно къде се е намирал молителят за период от около 10 месеца и с какво се е занимавал. На следващо място в интервюто е посочил, че областта му е под контрола на Т. А., а в с.з. – че управлява Ислямска държава. Въпреки това, и в двата разказа е посочено, че работи в строителството и подава молба за закрила в България, защото от братовчед си, който се е установил в България, е разбрал, че тук може да работи. Налага се изводът, че молителят е напуснал страната си в търсене на по-висок стандарт на живот. Тази цел не е нелегитимна, но е извън предметния обхват на ЗУБ.

По така изложените съображения законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл.8, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец.

Относно хуманитарния статут:

Съдът счита, че не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

При преценката за наличието на основание за предоставяне на хуманитарен статут, изразяващо се в тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 /М. Е. and Noor E. vs Straatssecretaris van J. /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл.15 б."в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори, свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ

орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсеция убежище, следва да са актуални.

За да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се е позовал както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за С. на дирекция "Международна дейност" в ДАБ. На основание чл.21, т.8 от Устройствения правилник на ДАБ тази дирекция събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че след като жалбоподателят е напуснал С., в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al W. съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централните в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

На 19 декември 2024 г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. На 6 януари 2025 г. Световната здравна организация (С.) осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция, а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. - средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности. След идването си на власт новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата.

ВКБООН и партньорските организации увеличават хуманитарната помощ, за да задоволят потребностите на завърналите се сирийци.

Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл.9, ал.1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. Съгласно представената в съдебното производство справка МД-02-528/31.09.2025 г., на 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата. Според други съобщения, засегнатите сирийци на летищата и граничните пунктове засега ще бъдат възпрепятствани да продължат пътуването си и ще бъдат помолени да се явят незабавно пред съответните органи, за да се изясни правният им статус.

На 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена.

На 5 септември 2025 г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Само един час след началото, даренията надхвърлят 60 милиона щатски долара.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 26 септември 2025 г. се посочва, че към 25 септември 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. Въпреки това милиони други остават разселени и е необходима спешна подкрепа, за да се осигури устойчивост на завръщането.

Между 17–23 септември 2025 г. ВКБООН продължава да улеснява безопасното и достойно завръщане на сирийските бежанци в техните родни райони, осигурявайки транспорт и друга логистична подкрепа на граничните контролно-пропускателни пунктове „Ал Салама“ и „Д.“. През посочения период 948 души се възползват от тази помощ, а от началото на годината общо 19 307 завърнали се лица са получили подкрепа на ключовия граничен пункт с Турция и Л.. Като част от друга дейност, ВКБООН предоставя парична помощ на 2978 домакинства, от която се възползват общо 10 785 души.

На 24 септември турският президент Р. Е. провежда среща с временния сирийски президент А. ал Ш. в Ню Й. за обсъждане на двустранни и регионални въпроси. В хода на срещата г-н Е. повтаря призива на Турция за отмяна на всички санкции срещу С. и потвърждава подкрепата си за суверенитета и териториалната цялост на страната. Междувременно подкрепата на ВКБООН за властите и бежанците за доброволното завръщане продължава в рамките на финансираните от ЕС проект FRIT VolRep.

Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 360 000 сирийци в 23 офиса на Провинциалната дирекция „Управление на миграцията“ (Provincial D. of M. M., PDMM) в 22 турски провинции и на шест гранични пункта в югоизточната част на страната.

Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа.

Демографският профил на завърналите се лица показва балансирано разпределение по пол, с много деца и възрастни в трудоспособна възраст и малък дял възрастни хора.

Наблюдава се забележимо увеличение на завръщащите се през лятото деца в училищна възраст, свързано с училищната ваканция в Турция и подготовката за учебната година в С..

Преди да напуснат Турция, много от завърналите се лица са или безработни, или трудово заети в неформални сектори като строителство, селско стопанство или търговия. В С. повечето очакват първоначално да разчитат на семейна подкрепа или неформален труд, като някои планират да се занимават със самостоятелна заетост.

Близо една трета от завърналите се семейства съобщават, че поне един техен представител е посещавал училище в Турция, често с официални документи за образованието си.

На 26 септември 2025 г. Висшата комисия за парламентарни избори публикува окончателните списъци с лицата, които ще съставляват изборителните комисии за изборителните райони. Първоначално парламентарните избори в С. са насрочени за провеждане между 15–20 септември 2025 г., но впоследствие са отложени с кратко предизвестие за 5 октомври 2025 г. Говорителят на Върховния комитет заявява, че всички регистрирани членове имат право да се кандидатира за парламент и да участват в изборите. От 27 септември 2025 г. кандидатите ще могат да представят своите предизборни програми, а също така ще се провеждат и предизборни дебати. Членовете на парламента няма да се избират пряко от сирийския народ, а от комисии и изборителни органи, назначени от преходното правителство, което ще отговаря за избора на две трети от парламента, докато останалата третина ще бъде назначена лично от президента А. ал Ш..

От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен

конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Разпоредбата на чл.9, ал.2 ЗУБ уточнява, че тежките посегателства, изброени в ал.1 на същата норма, могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Освен че административният орган не е длъжен да извършва преценка и излага изрични мотиви относно чл.9, ал.2 ЗУБ, то и регламентираното в тази алинея уточнение е пряко свързано с ал.1, по която в процесното решение е извършена надлежна преценка.

При липса на други противопоставими доказателства, които да оборват фактическите изводи на ответника, Съдът не може да обосновава извод за основателност на молбата за предоставяне на статут на сирийския гражданин по реда на чл.9 ЗУБ.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл.9, ал.6 и ал.8 ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут.

При постановяване на решението не е нарушен и принципът "non-refoulement" (забрана за връщане). Посоченият принцип е установен от чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците и е възприет и в действащия в Република България Закон за убежището и бежанците (чл. 4, ал. 3). Установено е че чуждият гражданин не е бил принуден да напусне страната си на произход поради наличието на заплаха за живота или свободата му или опасност от изтезания, жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя в проведеното интервю. Ето защо, след като завръщането на жалбоподателя няма да застраши неговите живот и здраве и няма да го постави в опасност от изтезания или нечовешко отношение, не е нарушен и принципът "non-refoulement".

Съдът намира, че не съществуват сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато в страната или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си там се излага на реална опасност да претърпи тежки посегателства е реален риск за неговия живот и сигурност.

Противно на доводите, изложени в жалбата, административният орган обосновава е преценил, че не са налице предпоставките нито за предоставяне на статут на бежанец, нито за предоставяне на хуманитарен статут с оглед на бежанската история и поведението на чужденеца. Неговата бежанска история е обсъдена във връзка с чл.75, ал.2 ЗУБ, и правилни и законосъобразни са изводите на административния орган в тази насока.

С оглед на горното, жалбата се прецени от Съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд-София град,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. С., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], против Решение № 2292/07.03.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на оспорвания е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: